

[Maisted]

var nogle, der havde respekt for den øverste lov her i Danmark, Danmarks Riges Grundlov, men det har et flertal her i folketinget ikke. Det er sandheden.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg fik ikke noget svar på det spørgsmål, jeg stillede. Der rejser sig forskellige muligheder. Der er den mulighed, at fru Ingerlise Koefoed vil lave jamming, forstyrre signalerne på vej herind. Vil fru Ingerlise Koefoed gribe ind i programmer og krænke ophavsrettigheder? Jeg fik ikke noget svar på mit spørgsmål. Jeg vil meget gerne have det.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg sagde udtrykkeligt, at jeg ikke kender de tekniske muligheder. Jeg vil i udvalget stille spørgsmål om, hvilke muligheder der er for eventuelt at tage udenlandsk fjernsyn ind uden at tage reklamerne med, og derefter vil jeg tage stilling.

Formanden:

Hr. Ole Bernt Henriksen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Den skal blive meget kort, hr. formand. Jeg vil tilråde, at man lader være med at fremsætte sådanne uoverlagte bemærkninger fra denne talerstol.

Formanden:

Den sidste korte bemærkning til fru Ingerlise Koefoed.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil tilråde, at man lader være med at beskyldte medlemmer for at sige noget uoverlagt, når de har overlagt det.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg synes nu nok, at de korte bemærkninger fra hr. Ole Bernt Henriksen, hr. Sander og flere andre tyder på, at for nogle drejer debatten om TV sig først og fremmest om at

bane vej for reklamer i dansk TV. Det er det, der er hovedspørgsmålet. Det kredser man om og glemmer, at det faktisk forholder sig sådan – det fremgår af et meget fyldigt afsnit af mediekommissionens betænkning – at man ikke, om jeg så må sige, ustraffet indfører reklamer i dansk TV. Det koster selvfølgelig noget.

Hvad siger dagbladene om den ting? Hvad siger magasinpressen? Hvad siger fagbladene? Hvad siger distriktsbladene? De siger, at op imod 160 mill. kr. af dagspressens annonceindtægter kan man risikere forsvinder, op imod 80 mill. kr. af magasinpressens indtægter, og fagbladene kan regne med at miste op imod 50 mill. kr., distriktsbladene 5–10 mill. kr. i annonceindtægter.

Så kan man sige: ja men det gør vel ikke så meget. Jeg minder om, at det ikke er mere end et halvt års tid siden, måske mindre, at vi her i folketinget med nød og næppe fik en vigtig forøgelse af støtten til dagspressen igennem. Jeg tror, det var på ca. 5 mill. kr. Vi skal langt højere op med støtten til dagspressen, hvis vi vil sikre de få dagblade, der bliver tilbage i Danmark fremover, hvis vi indfører reklamer i TV. Det glemmer man bare. Det har man måske råd til på visse større blade at se stort på, men ikke på en lang, lang række mindre blade. Jeg synes, det hører med i diskussionen.

Jeg deler sådan set ministerens opfattelse af debattens forløb. Der er enighed, synes jeg, om det væsentlige. Hvis vi kunne nå et lille skridt videre, så var det godt. Jeg synes, at det kunne vi nå ved, at ministeren ville erkende, at nævnets opgave må indskrænkes til at undersøge organisationsformen. Det kan ikke være sådan, at man efter debatten i dag konstaterer, at koncessionismodellen er lagt fast. Det er den ikke. Den er der i dag ikke flertal for.

Jeg synes, at man kunne afklare, afgrænse opgaven, hurtigt gøre sagen færdig i kulturudvalget, hvis man sagde: vi giver nævnet den afgrænsede opgave at undersøge organisationsformen, herunder de to i mediekommissionen bearbejdede ordninger med hensyn til entreprisemodell. Så tror jeg, vi kunne sige, at vi, måske oven i købet inden sommerferien, også har organisationsmodellen på plads.

(Kort bemærkning).